

PORZĄDKI W OGRÓDKU

BOŻENA PAŹDZIO
MAGDALENA KLABACHA-LICA
WIOLETTA MAJEWSKA
RENATA PAŹDZIO

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Maria Ferenc
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć

Porządki w ogródku

Temat kompleksowy

Nadeszła wiosna

Adresaci zajęć

6-latki, w tym dzieci ze SPE

Etap edukacyjny

wychowanie przedszkolne

Miejsce i czas realizacji zajęć

przedszkole, 30–40 minut (z możliwością wydłużenia)

Cel ogólny

wspieranie aktywności dziecka podnoszącej poziom umiejętności matematycznych i wiedzy przyrodniczej.

Cele operacyjne

Wiadomości: dziecko zna podstawowe reguły językowe; wie, że czasopisma i książki są źródłem wiedzy; zna zasady kulturalnej komunikacji i współpracy z rówieśnikami; zna pojęcia matematyczne; zna sposoby wyrażania świata i siebie poprzez muzykę.

Umiejętności: dziecko poprawnie konstruuje wypowiedzi; wypowiada się na określony temat; dokonuje syntezy głoskowej wyrazów; interesuje się książkami i czasopismami przyrodniczymi; zadaje pytania na interesujące je tematy; doskonali swoją spostrzegawczość; przestrzega zasad kulturalnej współpracy z rówieśnikami; przelicza elementy; porządkuje liczby od najmniejszej do największej; odgaduje zagadkę matematyczną; stosuje pojęcia „większa”/ „mniejsza”; słucha i śpiewa piosenkę.

Postawy: dziecko jest twórcze, zainteresowane literaturą (słowem pisanym), aktywne matematycznie.

Środki dydaktyczne

piosenka dla dzieci *Skrzat Konewka*

<https://www.youtube.com/watch?v=ickkcgdEVLE>, piosenka dla dzieci *Jestem*

sobie ogrodniczka <https://www.youtube.com/watch?v=zHVQFIO4CX8>, czasopisma

i miesięczniki o tematyce ogrodowej, obrazki (grabi, konewki, motyki, sekatora, łopaty,

doniczki), tablica, kartoniki z liczbami (hasło), ilustracja ogrodnika z taczka, doniczki ponumerowane od 2 do 9.

Zastosowanie narzędzi ICT

komputer, głośniki, ekran

Formy pracy

zespołowa, grupowa, indywidualna

Metody/techniki pracy

mimamoru, praktyczne (ćwiczenia), programowe, słowne (rozmowa)/techniki: doświadczeń poszukujących, ekspresji artystycznej.

Opis przebiegu zajęć

Część wstępna

1. Zabawa dydaktyczna „Ogrodowe memo”. Nauczyciel dzieli dzieci na grupy i rozkłada przed nimi (na dywanie) obrazki przedstawiające wiosenne rośliny i zwierzęta w kolorze zielonym (10 obrazków/5 par). Dzieci po zapoznaniu się z obrazkami odwracają je ilustracjami do dołu. W kolejności odkrywają po dwa obrazki. Jeśli dziecko odkryje dwa identyczne obrazki, zabiera parę, jeśli obrazki nie pasują do pary, dziecko odkłada obrazek ilustracją do dołu.
2. Nauka: nauczyciel zaprasza dzieci do kącika przyrodniczego. Dzieci oglądają czasopisma i miesięczniki o tematyce ogrodniczej.
3. Rozmowa kierowana na temat prac w ogrodzie, kolejności wykonywania poszczególnych czynności (na podstawie zgromadzonych czasopism i miesięczników, własnych doświadczeń).
4. Zabawa dydaktyczna „Jakie to narzędzie”. Nauczyciel dzieli wyrazy na głoski, chętne dziecko dokonuje syntezy i wybiera właściwy obrazek (przedstawiający grabie, konewkę, motykę, sekator, łopatę, doniczkę).

Część główna

5. Wysłuchanie/obejrzenie piosenki *Skrzat Konewka* zilustrowanej obrazem. Rozmowa na temat treści piosenki. Próby inscenizowania ruchem jej treści.
6. Zabawa dydaktyczna „Co robi wiosna?”. Dzieci siedzą na dywanie. Nauczyciel ustawia przed nimi tablicę (na wysokości dziecka). Na tablicy są umieszczone kartoniki z liczbami. Nauczyciel prosi dzieci o uporządkowanie liczb od najmniejszej do największej. Chętne dzieci porządkują liczby, następnie odwracają kartoniki z liczbami i odczytują hasło: „ZAKŁADA OGRÓD”.
7. Zabawa dydaktyczna „Przedstawianie się liczb”. Dzieci siedzą na dywanie. Nauczyciel odsłania ilustrację ogrodnika z taczka (ilustracja umieszczona jest

na tablicy, na wysokości dziecka), na której znajdują się doniczki ponumerowane od 2 do 9. Nauczyciel wyjaśnia zasady zabawy: aby odsłonić doniczkę i sprawdzić, jaki schował się pod nią kwiatek, należy podać numer doniczki i przedstawić liczbę, która na niej się znajduje, np. „Jestem liczbą 6. Jestem większa od 5, ale mniejsza od 7, jestem liczbą parzystą”. Po odsłonięciu wszystkich numerów dzieci przeliczają kwiatki.

Część końcowa/podsumowanie zajęć

8. Wspólne śpiewanie piosenki *Jestem sobie ogrodniczka* ilustrowanej ruchem. Dzielenie się wrażeniami z zajęć.

Komentarz metodyczny

Nauczyciel na bieżąco przekazuje dziecku informację zwrotną poprzez wskazanie, co dziecko robi dobrze, co i jak wymaga poprawy. W przypadku stymulacji, rozwijania, usprawniania funkcji psychomotorycznych nauczyciel włącza do zajęć cele terapeutyczne. Etapy zajęć powiązane są z kształtowaniem kompetencji kluczowych w zakresie rozumienia i tworzenia informacji, kompetencji matematycznych oraz kompetencji w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii, w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Ogólne wskazania do pracy z dzieckiem ze SPE (szczegółowe wskazania co do dostosowania metod/technik/form/warunków/organizacji pracy do indywidualnych możliwości dziecka zawarte są w IPET, opinii) – w razie potrzeby: zmiana formy aktywności, formy pracy, zmodyfikowanie metody/techniki pracy, zmniejszenie/zwiększenie liczby zadań/kart pracy, dostosowanie środków dydaktycznych do dysfunkcji dziecka, zróżnicowanie kart pracy, stały nadzór, dostosowanie stanowiska pracy/sposobu komunikowania się do dysfunkcji dziecka (np. przez odpowiednie oświetlenie, widoczność, miejsce blisko nauczyciela, eliminowanie zbędnego hałasu, unikanie gwałtownych ruchów, nadmiernej gestykulacji, właściwe umiejscowienie dziecka w sali/przy stoliku, dogodny dostęp do miejsca pracy itp.).